

Cu ocazia celebrării la 1 decembrie 2018 a 100 de ani de istorie modernă a României, Institutul Național de Statistică și-a propus ca până la ziua centenară a Marii Uniri să realizeze periodic un newsletter special dedicat câte unui mare economist/statistician român care, prin aportul său la teoria și practica statistică, a avut o contribuție importantă la dezvoltarea statisticii românești.

Aparițiile vor fi anunțate din timp pe pagina de facebook și vor putea fi consultate pe site-ul Institutului Național de Statistică (www.insse.ro) și al Suplimentului Revistei Române de Statistică (www.revistadestatistica.ro/supliment).

Gheorghe Mihoc

septembrie 2018
Colectiv redacțional:

Hadrian TĂNASE
Sorin NEGRUȚI
Ileana STROIA
Andreea IORDAN
comunicare@insse.ro

Surse: www.c3.cniv.ro
mvlada.blogspot.ro

ISSN: 2537 - 3129

Gheorghe Mihoc a fost întemeietorul școlii românești de teoria probabilităților și statistică matematică. Împreună cu mentorul său, Octav Onicescu, a înființat prima catedră de probabilități din România și una dintre primele din lume.

S-a născut în data de 7 iulie 1906 în Brăila. Doi ani mai târziu,

în 1908 familia sa s-a stabilit la București. A urmat școala elementară și liceul la „Gheorghe Șincai”. Potrivit declarațiilor sale a rămas mândru toată viața pentru faptul că a terminat această instituție de învățământ de prestigiu și unde a fost remarcat

continuare în pagina 2

Gheorghe Mihoc - activitatea științifică

urmare din pagina 1

de academicianul Octav Onicescu în timpul bacalaureatului, teza de doctorat de mai târziu a lui Mihoc fiindu-i dedicată acestuia. Și în prezent Colegiul Național Gheorghe Șincai îl omagiază pe marele matematician în fiecare an, prin concursul de matematică ce-i poartă numele. Studiile superioare le-a început la Facultatea de Științe a Universității din București. În 1928 s-a licențiat în matematică, apoi a plecat în străinătate pentru a-și perfecționa studiile la Universitatea din Roma, Facultatea de Statistică. A devenit doctor în științe actuariale în iulie 1930, având ca îndrumător pe statisticianul italian, Guido Castelnuovo. În același an se întoarce în țară unde i se oferă un post de profesor la Școala de Statistică, actuariat și calcul din București, școala recent înființată sub conducerea lui Octav Onicescu, unde predă până în anul 1948. Pe 28 aprilie 1934 obține titlul de doctor în matematică la Universitatea din București, cu teza „Asupra proprietăților generale ale variabilelor statistice independente”.

Din 1937, Gheorghe Mihoc devine asistentul lui Octav Onicescu, inițial în mecanică, iar

ulterior și în algebră și calculul probabilităților. În perioada 1942-1946 a fost conferențiar de matematici generale la Facultatea de fizică-chimie. După reforma din Educație inițiată în 1946, a fost numit profesor de matematică financiară la Academia Comercială din București, iar din 1948 devine șef de catedră al departamentului de calcul al probabilităților și statistică matematică până în anul 1973.

Debut profesional la Institutul Central de Statistică

Profesional, debutează ca statistician la Institutul Central de Statistică în anul 1929, pentru ca, peste două decenii, să ocupe funcția de Director General al respectivei instituții. Șef la Statistică a fost doar 3 ani, până în anul 1951, când devine Decanul facultății de matematică-fizică până în anul 1960. În perioada 1960-1963 ocupă și funcția de rector al aceleiași instituții de învățământ. Ulterior, până în 1968, deține funcția de Rector al Universității București.

Gheorghe Mihoc a fost ales în 1955 membru corespondent al Academiei Române, iar din 1963,

membru titular. A ocupat și funcția de Director General al Centrului de Statistică al Academiei Române între 1964 și 1975. În 1964 a fost declarat profesor emerit, iar în 1969, om de știință emerit. A ocupat și funcția de Președinte al Academiei Române din 1980, până la moartea sa, survenită un an mai târziu, la 25 decembrie 1981.

Membru al Societății Române de Statistică

A făcut parte din grupul celor care au aderat, imediat după înființare (1937), la Societatea Română de Statistică. A fost cooptat în colectivul pentru întocmirea Enciclopediei Române, elaborând Capitolul VIII (vol I) - Asigurările sociale din România.

A intrat în istoria matematicii prin contribuțiile sale remarcabile în teoria probabilităților și aplicațiile ei, rezultatele cercetărilor sale fiind cuprinse în peste 180 de lucrări, cursuri pentru învățământul liceal și universitar, studii, referate și articole.

Împreună cu matematicianul Simion Sanielevici (1870 - 1963), profesor universitar la Iași și membru de onoare al Academiei Române a întocmit

ASOCIAȚII ȘTIINȚIFICE DIN CARE A FĂCUT PARTE

- Membru corespondent (1955), membru titular (1963) și președinte al **Academiei Române** (1980-1981)
- Membru al **Institutului Internațional de Statistică**
- Membru al **Societății Internaționale de Biometrie**
- Membru în **Consiliul de Conducere al Organizației Europene pentru Controlul Calității**

A fost distins pentru întreaga activitate cu un număr mare de ordine și medalii.

primele tabele de mortalitate pentru anii 1912, 1932 și 1956 - utilizate la calculul speranței de viață a populației României, majoritate studiilor elaborate de Gheorghe Mihoc având un grad ridicat de aplicabilitate practică în statistica economică.

CARIERĂ PROFESIONALĂ

- Profesor la Școala Superioară de Statistică
- Profesor la Academia de Înalte Studii Comerciale și Industriale (1946-1949)
- Director General al Institutului Central de Statistică (azi Institutul Național de Statistică), în perioada 1948-1951
- Șef al Catedrei de Calculul Probabilităților și Statistică Matematică, Facultatea de Matematică-Fizică, Universitatea București, în perioada 1948-1971
- Decan în perioada 1951-1960 la Facultatea de Matematică-Fizică

- a Universității din București
- Prorector al Universității din București, în perioada 1960-1963
- Rector al Universității din București, în perioada 1963-1968
- Fondator și Director General al Centrului de Statistică al Academiei Române (1964-1975)
- Profesor consultant (1973-1981)
- În anul 1955 a fost ales membru corespondent al Academiei Române, iar în 1963 membru titular, devenind Președinte al Academiei Române din 1980, până la sfârșitul vieții - anul 1981

Concursurile "Gheorghe Mihoc"

Colegiul Național „Mihai din România – filiala Ialomița Viteazul” Slobozia, împreună cu și Inspectoratul Școlar al Societatea de Științe Matematice Județului Ialomița, organizează,

Colegiul "Gheorghe Șincai" București

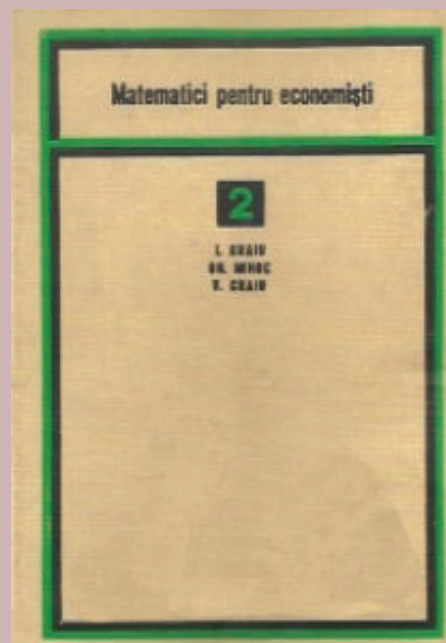
începând cu anul 1995 Concursul Interjudețean de Matematică „Gheorghe Mihoc”, inițiat de profesorul Costică Dumitru (echipe de 12 elevi din clasele VII-XII).

Începând din anul 2013, la Colegiul Național „Gheorghe Șincai” București, se desfășoară Concursul de Matematică "Memorialul Gheorghe Mihoc" (faza locală și municipală) pentru clasele IX-XII, unde participă elevi ai liceelor din București, finalizat prin acordarea Cupei "Gh. Mihoc" școlii care obține cel mai mare punctaj.

CĂRȚI, ARTICOLE ȘI STUDII PUBLICATE DE GHEORGHE MIHOC

- **Curs de matematici actuariale**, 1932
- **La dépendance statistique. Chaînes et familles de chaînes discontinues**, 1937 (în colaborare cu Octav Onicescu)
- **Calculul probabilităților**, 1939 (în colaborare cu Octav Onicescu)
- **Tratat de matematici actuariale**, 1943
- **Les chaînes des variables aléatoires. Problèmes asymptotiques**, 1943 (în colaborare cu Octav Onicescu)
- **Studiul actuarial privind modificarea regimului de pensii din asigurarile sociale**, 1944
- **Curs de matematici, manual de matematici actuariale pentru clasa a VIII –a a liceelor comerciale**, 1946
- **Legea limită de probabilitate a numărului de iterații de lungime date**, 1949
- **Elemente de calculul probabilităților**, 1954
- **Calculul probabilităților și aplicații**, 1956 (în colaborare)
- **Curs de matematici pentru**

- statisticieni și economiști**, 1956 (în colaborare)
- **Leții de statistică matematică**, 1957 (în colaborare)
- **Teoria matematică în operațiile financiare**, 1960 (în colaborare)
- **Matematici aplicate în statistică**, 1963 (în colaborare)
- **Bazele matematice ale programării liniare**, 1964 (în colaborare)
- **Statistică matematică**, 1966 (în colaborare)
- **Matematici pentru economiști**, 1966-1971 (în colaborare, 3 volume)
- **Programarea matematică**, 1966-1967 (în colaborare, 2 volume)
- **Introducere în teoria așteptării**, 1967 (în colaborare)
- **Teoria probabilităților și statistică matematică**, 1970 (în colaborare)
- **Rolul statisticii matematice în realizarea obiectivelor economiei**, 1971
- **Modele matematice ale așteptării**, 1974 (în colaborare

- cu George Ciucu)
- **Bazele matematice ale teoriei fiabilității**, 1975 (în colaborare)
- **Tratat de statistică matematică**, 1976 - 1981 (în colaborare - 4 volume)
- **Procese stochastice: Elemente de teorie și aplicații**, 1978
- **Analiză statistică**, 1982 (în colaborare)

